

der har givet os meget store problemer, så det er jeg lidt overrasket over.

Kl. 17.05

Fru Elisabeth Arnold er ligesom andre kritiske over for det, der skete i Johannesburg, men jeg vil gerne spørge fru Elisabeth Arnold: Kom der ikke en aftale? Fik vi ikke en global aftale? Er det ikke korrekt, at inden 2015 skal antallet af mennesker, der ikke har rent vand, toiletter og kloakering, halveres? Er det ikke rigtigt, at inden 2020 skal de skadelige virkninger af kemikalier minimeres? Er det ikke rigtigt, at bæredygtig produktion skal udvikles ved hjælp af programmer? Er det ikke rigtigt, at inden 2010 skal nedgangen i antallet af dyre- og planearter stoppes? Og er det endelig ikke rigtigt, at vi skal sikre et bæredygtigt niveau på fiskeriområdet inden 2015? Er det ikke klokkeklare gode resultater?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Først om Johannesburg: Jamen det er da klart, at der kom resultater, men om de så er gode, kan man jo diskutere. De er i hvert fald efter vores opfattelse slet ikke gode nok. Vi havde håbet på langt, langt bedre resultater. Vi havde håbet på noget langt mere fremtidsrettet, som var langt mere til hjælp for de allerfattigste lande i verden, så vi er ikke tilfreds med resultaterne. Men o.k., der blev da skrevet nogle ting ned på papir, og der blev sat nogle smukke mål, men vi er ikke tilfreds med resultaterne.

Om skattepakken vil jeg gerne sige til fru Charlotte Antonsen: Ja, der er fortrolighed, der er hemmelighedskræmmeri om denne aftale, og man må ikke sige, hvad den indeholder. Men jeg synes ikke, man kan forlange, at vi som politikere skal gå herop og rose regeringen for en aftale, vi ikke kender, og som offentligheden ikke kender.

Det svarer fuldstændig til historien om den mand, der havde en papegøje, han gerne ville sælge. Den kunne godt nok ikke tale, men den var virkelig god til at tænke. Hvor meget ros fik den mand fra ham, der købte den papegøje, som var meget god til at tænke, men ikke til at tale? Ingen vidste, hvad der rørte sig inden i papegøjen, så aftalen om skattepakken skal selvfølgelig på bordet. Vi skal da kende den, før vi kan rose den.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Nu bad jeg ikke fru Elisabeth Arnold om ros, for det var da for meget forlangt. Jeg bad bare om saglighed.

Vi ved alle sammen, at der er blevet forhandlet meget ihærdigt om denne skattepakke. Der er blevet gjort en stor indsats, og derfor synes jeg bare, det er lidt malplaceret at gå herop og kritisere den som ét af fem punkter.

Med hensyn til Johannesburg: Hvad er det, fru Elisabeth Arnold gerne ville have opnået, som vi ikke opnåede? Er det ikke realiteten, at da vi sendte den daværende miljøminister, hr. Svend Auken, til Seattle, brød det hele sammen? Er det ikke en realitet, at forudsætningerne for overhovedet at få en aftale ikke var specielt gode, bl.a. fordi OPEC-landene stod over for de vestlige lande, fordi de har helt anderledes interesser, end vi har?

Jeg forstår altså slet ikke den kritik, og det eneste sted, jeg har hørt den i denne verden, er i Danmark. Alle andre steder er man faktisk godt tilfreds med aftalen, så skulle vi ikke hellere bakke op om aftalen og bidrage til at hjælpe de fattigste lande i verden i stedet for at stå her og være så navlebeskuende og nægte at se realiteterne i øjnene?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Fru Charlotte Antonsen ved jo lige så godt som jeg, at vi har haft debatter her i Folketinget og vedtaget oplæg til en global aftale om, hvordan man skaffer ulandene bedre vilkår. Men de mål blev jo ikke nået i Johannesburg, og så hjælper det altså ikke ret meget, når man har en statsminister, der siger, at den slags møder er spild af tid.

Så er det lidt grotesk at skulle høre en repræsentant fra et af regeringspartierne spørge, om vi ikke hellere skulle hjælpe ulandene med vores ulandsbistand. Det er jo præcis et af de områder, hvor regeringen skærer ned, så jeg synes ikke, det hjælper på kreditten, at man for det første roser sig af nogle meget pauvre resultater i Johannesburg og derefter opfordrer Folketinget til at hjælpe med noget, som man selv skærer ned på. Det synes jeg er lige frækt nok.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Nu har Johannesburg jo ikke noget med dansk ulandsbistand at gøre, men jeg synes altså, det